

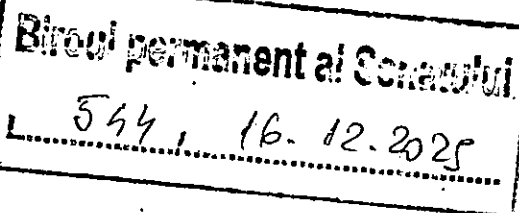
CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 3/16194/2025 din data de 16.12.2025

Domnului Mario-Ovidiu OPREA
Secretarul general al Senatului României
Parlamentul României

L544/2025

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV/5908 din data de 27 octombrie 2025, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea avizării, *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea articolului 781 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare (b528/23.10.2025)*, vă comunicăm faptul că această solicitare a fost analizată în ședința din data de 11 decembrie 2025 a Comisiei nr. 1 – reunită - „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la avizul solicitat, comisia de specialitate a reținut că propunerea legislativă nu privește activitatea autorității judecătorești, în sensul atribuit acestei sintagme în jurisprudența Curții Constituționale (e.g., Decizia nr. 901 din 17 iunie 2009 și Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2014), astfel că nu se încadrează în categoria actelor normative care sunt supuse avizării Consiliului Superior al Magistraturii în temeiul art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Propunerea legislativă a fost analizată de comisia de specialitate a Consiliului Superior al Magistraturii din perspectiva exprimării unui punct de vedere, reținându-se următoarele:

Potrivit competențelor constituționale și legale ale Consiliului Superior al Magistraturii, s-a reținut că aspectele de oportunitate nu intră în sfera de analiză a Consiliului. Pe de altă parte, având în vedere că modificările legislative propuse vizează materia executării silite, iar eventualele litigii între părți intră în competența de soluționare a instanțelor de executare, propunerea legislativă a fost analizată prin prisma impactului pe care l-ar produce în ceea ce privește derularea procedurilor execuționale.

Sub acest aspect, s-a apreciat că soluția legislativă avută în vedere de inițiator este lipsită de claritate, atât din perspectiva sferei de aplicare, a sensului noțiunilor juridice utilizate, cât și a corelării cu celelalte dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare (în continuare, CPC), ceea ce poate conduce la dificultăți pe parcursul procedurilor de executare silite.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Jurisprudența constantă a Curții Constituționale statuează cu privire la rigorile pe care normele elaborate de Parlament trebuie să le respecte conform art. 1 alin. (5) din Constituția României. De principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (e.g. Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010). Nu se poate pretinde unui subiect de drept să respecte o lege care nu este clară, precisă și previzibilă, întrucât acesta nu își poate adapta conduita în funcție de ipoteza normativă a legii (e.g., Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 10 ianuarie 2014).

Prin propunerea legislativă analizată este vizată o modificare a regimului juridic aplicabil executării silite prin poprire, în sensul de a se prevedea în cuprinsul art. 781 CPC un „plafon minim protejat”, respectiv un minimum al soldului creditor al conturilor bancare deținute de persoana fizică care să nu poată fi urmărit în procedurile de executare, în scopul de a asigura mijloacele de existență ale debitorului.

În prezent, art. 781 CPC prevede următoarele:

„ Art. 781 - Obiectul popririi

(1) Sunt supuse urmăririi silite prin poprire sumele de bani, titlurile de valoare sau alte bunuri mobile incorporale urmăribile datorate debitorului ori deținute în numele său de o a treia persoană sau pe care aceasta din urmă i le va datora în viitor, în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, în condițiile art. 733 alin. (1), pot fi poprite și bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele său.

(2) În cazul *popririi sumelor de bani din conturile bancare*, pot face obiectul urmăririi silite prin poprire atât soldul creditor al acestor conturi, cât și încasările viitoare, *cu respectarea limitelor prevăzute la art. 729*, dacă este cazul.

(3) Poprirea se poate înființa și asupra sumelor sau bunurilor mobile incorporale pe care creditorul le datorează debitorului, dacă ambele creanțe sunt certe și lichide.

(4) Se va putea popri și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

(5) Nu sunt supuse executării silite prin poprire:

a) sumele care sunt destinate unei afectățiuni speciale prevăzute de lege și asupra cărora debitorul este lipsit de dreptul de dispoziție;

b) sumele reprezentând credite nerambursabile ori finanțări primite de la instituții sau organizații naționale și internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte;

c) sumele aferente plății drepturilor salariale viitoare, pe o perioadă de 3 luni de la data înființării popririi. Atunci când asupra aceluiași cont sunt înființate mai multe popriri, termenul de

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

3 luni în care se pot efectua plăți aferente drepturilor salariale viitoare se calculează o singură dată de la momentul înființării primei popriri.”

În ceea ce privește exigențele de tehnică legislativă, sub un prim aspect, a fost remarcată exprimarea improprie din cuprinsul propunerii legislative, respectiv prin folosirea unei terminologii contradictorii și incorecte din punct de vedere gramatical, cum ar fi cea din cuprinsul sintagmei „echivalentul în lei a 3.000 lei”. În contextul în care suma este exprimată în lei, apare superfluă trimiterea la echivalentul în lei.

În continuare, norma propusă prezintă neclarități și în privința sferei de aplicare, întrucât referirea la „sume existente în conturile bancare” care nu ar putea fi supuse popririi, total sau parțial, dacă soldul [creditor] al acestora este mai mic sau egal cu suma de 3.000 lei, ar putea conduce atât la interpretarea potrivit căreia se are în vedere soldul creditor total al diferitelor conturi deținute de debitorul persoană fizică ori, dimpotrivă, că pentru fiecare dintre conturile bancare deținute de o persoană fizică se aplică plafonul de 3.000 lei care este protejat de înființarea popririi. În consecință, prin această din urmă modalitate de fracționare a veniturilor prin plasarea în mai multe conturi bancare, păstrându-se un sold creditor pentru fiecare în parte în limita plafonului de 3.000 lei, s-ar putea crea premisele eludării dispozițiilor legale privind executarea silită.

Dintr-o altă perspectivă, prin introducerea plafonului de 3.000 lei cu titlu de „plafon minim protejat” doar în ceea ce privește sumele existente în conturile bancare ale persoanelor fizice nu se are în vedere și faptul că anumite sume (salarii, pensii etc.) pot fi încasate în numerar, situații care ar fi, astfel, excluse de la aplicarea normei de protecție vizate de legiuitor.

Nu în ultimul rând, se constată că, în expunerea de motive, *se reține în mod eronat* faptul că „în prezent, Codul de procedură civilă permite poprirea totală a sumelor aflate în conturile bancare”.

Or, în ceea ce privește limitele până la care se poate dispune poprirea, art. 781 alin. (2) CPC trimite la dispozițiile art. 729 CPC, potrivit cărora:

„ Art. 729 - Limitele urmăririi veniturilor bănești

(1) Salariile și alte venituri periodice, pensiile acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia pot fi urmărite:

- a) până la jumătate din venitul lunar net, pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere sau alocație pentru copii;
- b) până la o treime din venitul lunar net, pentru orice alte datorii.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

(2) Dacă sunt mai multe urmăriri asupra aceleiași sume, urmărirea nu poate depăși jumătate din venitul lunar net al debitorului, indiferent de natura creanțelor, în afară de cazul în care legea prevede altfel.

(3) Veniturile din muncă sau orice alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia, în cazul în care sunt mai mici decât cuantumul salariului minim net pe economie, pot fi urmărite numai asupra părții ce depășește jumătate din acest cuantum.

(4) Ajutoarele pentru incapacitate temporară de muncă, compensația acordată salariaților în caz de desfacere a contractului individual de muncă pe baza oricăror dispoziții legale, precum și sumele cuvenite șomerilor, potrivit legii, nu pot fi urmărite decât pentru sume datorate cu titlu de obligație de întreținere și despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin moarte sau prin vătămări corporale, dacă legea nu dispune altfel.

(5) Urmărirea drepturilor prevăzute la alin. (4) se va putea face în limita a jumătate din cuantumul acestora.

(6) Sumele reținute potrivit prevederilor alin. (1) - (4) se eliberează sau se distribuie potrivit art. 864 și următoarele.

(7) Alocațiile de stat și indemnizațiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum și orice alte asemenea indemnizații cu destinație specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmărite pentru niciun fel de datorii.”

Legea procesual-civilă în vigoare conține norme de protecție a debitorilor, stabilind limite până la care se poate dispune urmărirea silită a bunurilor unei persoane fizice, inclusiv în ipoteza sumelor deținute în conturi bancare (prin raportare la salariul minim net pe economie), cu mențiunea că anumite categorii de venituri, cum sunt cele enumerate la art. 729 alin. (4), nu pot fi urmărite decât pentru anumite creanțe și doar în limita a jumătate din cuantumul acestor drepturi cuvenite debitorilor.

Prin urmare, în măsura în care legiuitorul intenționează să folosească alt etalon (plafonul de 3.000 lei, actualizat în funcție de rata de creștere a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată), comisia de specialitate a apreciat că ar fi necesară o corelare a dispozițiilor propuse cu cele din art. 729 CPC, pentru a evita existența unor soluții legislative contradictorii.

Totodată, dincolo de folosirea improprie a sintagmei „pensie alimentară”, în prezent legislația în vigoare utilizând noțiuni precum „obligație de întreținere” (spre exemplu, art. 729 alin. 4 CPC, art. 499 din Codul civil) sau „pensie de întreținere” (spre exemplu, art. 531 și urm. din Codul civil), se constată faptul că există o contradicție importantă între expunerea de motive și cuprinsul propunerii legislative. Astfel, în expunerea de motive se arată că propunerea legislativă

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței Justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

va conține prevederi exprese cu privire la posibilitatea înființării proprii și sub plafonul de 3.000 lei, doar în cazul obligațiilor privind pensia alimentară, după verificarea titlului executoriu și a necesității imediate pentru asigurarea întreținerii copilului, în mod proporțional și limitat la suma necesară satisfacerii obligației curente, însă, *în realitate, aceste dispoziții nu se regăsesc în cuprinsul propunerii legislative.*

În lumina acestor considerente, comisia de specialitate a apreciat că propunerea legislativă analizată nu cuprinde suficiente elemente pentru a asigura claritatea reglementării și a elimina confuziile, nefiind în acord cu standardele constituționale din punctul de vedere al calității legii, motiv pentru care nu poate fi adoptată în această formă.

Cu deosebită considerație,

Judecător Andreea Simona UZLĂU
Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii

